

sem szenvedett, és nekem sem kellett néznom a szenvedését, mert nagyon nehéz az embernek látni a szeretnének szenvedését. Óriási BÉKÉVEL jöttem el. Így hát „lezárt” élet volt.

Amikor két nap múlva visszamentem a klinikára, mondtam az orvosomnak, hogy nem ő, hanem a Gondviselés „rendezte” át a műtét idejét, hogy én ott lehessek, és elbúcsúzhassak Lajostól. Felállt, átölelt, megpusztilt.

Egyelőre nem éget a gyász, az egyedüllét, mert fantasztikus béke van bennem. Életemet ugyanúgy élem, mint már évek óta - a Szentlélek szeminárium óta -, úgy, hogy reggeleimet az igeliturzikus naptárban lévő bibliai helyek olvasásával kezdem, s a reggeli imámmal fejezem be. Alábbi imámat nem tartom magaménak, bár én írtam. Még a szeminárium ideje alatt született, sok-sok hónap alatt, és egyszerűen úgy érzem, hogy a Szentlélek „súgott”. Az első mondatát mástól olvastam, egy bizonyos T. F.-től, aki az egyik legjobb barátom, és mindenképpen példaképem. De a többit a Szentlélek sugallta. Ahogy jött egy-egy gondolat, hozzáírtam. Idemácsolom ezt az imámat, mert jó lenne, ha minden kérése, gondolata, mondata minden nap megvalósulna.

Reggeli ima:

„Jöjj, Szentlélek Úristen! Segítsd megoldani problémáimat!” Tölts be szeretetteddel, bölcsességeddel, és azokat is, akikért imádkozom!

Uram, adj erőt a mai nap kihívásaihoz!

Mindenben a Te tanításod szerint döntsék és cselekedjenek! Mindenben a Te szemekkel, szíveddel nézzek és lássak! A Te békéd erejében legyek türelmes és derűs!

A Te nevedben tudjak másokért élni, másoknak segíteni! A Te erődben

– Veled kézen fogva – teljesítem fogadalmaimat, amiket másokért ajánlok fel! Ne legyek sértő,

bántó, még véletlenül se! Add,

Uram, hogy szeretni tudjam azt is, aki nem szeretetreméltó! Ments

meg, Uram, a depressziótól! Minden körülmények között ismerjem fel

akaratomat, és adj erőt hozzá, hogy azt el is tudjam fogadni! Ne aggodalmaskodjak,

elég a napnak a maga

baja – egy naphoz pedig mindig kapok elég erőt Tőled! Add, Uram,

hogy képes legyek arra, hogy ne ítéljek el, ne vessek meg másokat!

Add, hogy úgy szeressek, hogy lássák: tanítványod vagyok! Légy

velem, légy bennem, hogy tudjak szeretve szolgálni! Adj, Uram, erőt

a kísértések legyőzéséhez! Halottaimat fogadd be Örök Hajlékodba! Hála Neked, Uram, mindenért! Ámen

BABITS MIHÁLY

KARÁCSONYI ÉNEK

Mért fekszel jászolban, ég királya?

Visszasírsz az éhes barikára.

Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-űr szele volna?

Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...

Becsésnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy ’megszületett’!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts picit gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.

**Minden Kedves Olvasónknak békés, áldott
Karácsonyt kívánunk!**